

lige Maader, hvorpaa det skal vedtages deroppe, saa Fristelsen til at ændre er ikke stor og er forvort. Vedkommende slet ikke til Stede, fordi vi finder, at Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, er, som det bør og skal være.

Samtidig maa jeg sige, at naar det ærede Medlem nævnte, at jeg i sin Tid, vel sagtens i 1908, havde sagt, at der skulde ogsaa være en Overenskomst om fælles Forsvarsvæsen; saa kan det ikke drages frem nu, da Island slet ikke har noget Forsvar, men er en neutral Stat. Der er ikke noget, som hedder fælles Forsvarsvæsen mere, naar Island bliver anerkendt som en neutral Stat; det synes retselvfølgelig.

De Udtalelser oppe fra Island, som det ærede Medlem oplæste, skal jeg heller ikke opholde mig ved, thi det, der foreligger her, og det, der har foreligget paa Island, er en fælles Lov, hvori det hedder, at Danmark og Island er frie, suveræne Stater, forbundne ved fælles Konge og ved den i denne Forbundslov indeholdte Overenskomst, altsaa ved mere end den fælles Konge. Det er vedtaget i Islands Alting med 37 Stemmer og af Befolkningen med et overvældende Flertal af Stemmer, vistnok et Par og halvfems mod 7—8 pCt. Det kan sandsynligvis ogsaa blive vedtaget her, og saa er de to Lande forbundne ved fælles Konge og ved fælles Overenskomst.

Axel Møller: Jeg rettede et Spørgsmaal, som jeg ikke har faaet Svar paa. Jeg spurgte nemlig den højtærede Statsminister, om han vilde foranledige, at der blev forelagt Rigsdagen en fuldstændig Oversættelse af Suverænitetsudvalgets Betænkning. Jeg maa have Lov til at gøre opmærksom paa, at naar der under denne Behandling fra vor Side næsten udelukkende er fremdraget det negative, Kritikken, ligger det i selve Sagens Natur. Vi kan jo ikke her i Salen begynde at udvikle, hvorledes vi kunde tænke os, at visse Ændringer kunde fremkomme. En saadan Undersøgelse kan kun foretages i et Udvalg, og vi har jo hørt, at dette Forslag ikke er et Ultimatum fra de andre Partiers Side, der forlanges vedtaget uden nogen Ændring, være sig formel eller reel. Det er meget muligt, at man kunde finde en saadan Omredaktion af Bestemmelserne, at man derved kunde komme udenom den Grundlovstvivil, der faktisk hersker. I saa Henseende vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at man kan ikke, som den højtærede Handelsminister gjorde, afvise de Indvendinger, der her er fremkommet, og som dog er fremkommet fra Folk, der har nogen Forstand paa de Sager.

Jeg ved nok, at den høje Regering beskyldes for at have til Valgsprog. Vi alene vide. Men der er dog vel Omraader, hvor vi andre ogsaa maa have Lov til at tale med, og jeg tør maaske regne baade Professor Berlin og mig med til dem, der maa have en Mening om det rent juridiske Spørgsmaal. Det er jo ikke første Gang, vi har været uenige med den højtærede Statsminister om Forstaaelsen af Grundloven. Den højtærede Minister har f. Eks. med Hensyn til de kongevalgtes Opløselighed en Grundlovsfortolkning, som han dog i Virkeligheden ikke juridisk kan fastholde, og som han, da det kom til Stykket, heller ikke fastholdt. Hvis denne Overenskomst bliver vedtaget, vil vi ikke sætte os fornærmede hen og sige: Nu vil vi ikke deltage i det Arbejde, der maa gøres for at knytte Island og Danmark nærmere sammen; thi i saa Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og andre, der har betonet, at Love gør det ikke i et saadant Forhold, det er Samarbejdet baade paa det aandelige og paa det økonomiske Omraade, der skal knytte en Forbindelse, som er saa stærk, at der ikke behøves kunstige Baand for at holde det hele sammen. Men det er dog ikke uden Betydning, hvorledes Lovene bliver, baade i Realiteten og i Formaliteten.

Jeg skal dernæst svare ganske kort paa enkelte Udtalelser af den højtærede Handelsminister med Hensyn til §§ 2 og 6. Hans Udtalelser om § 2 forekommer mig meget uklare, men de var maaske ogsaa improviserede. Jeg maa antage, at det dog er en given Ting, at det, der her foreligger, er ikke en blot Traktat, men i alt Fald ogsaa en Lov. I Ugeskrift for Retsvæsen hævder Kommissionens Sekretær, at det slet ikke er en Traktat, men kun en Lov. Jeg indskrænker mig til at hævde, at det dog i alt Fald *tillige* er en Lov. Man kan ikke, det ved enhver, der har noget Kendskab til dansk Statsret, analogisere fra Traktater til Love og sige, at hvad man kan vedtage i en Traktat, kan man ogsaa skrive i en simpel Lov. Det er aldeles oplagt for enhver Jurist. De Herrens kan spørge enhver juridisk Kandidat, der er udgaaet fra Københavns Universitet, og de vil faa det Svar, at det kan man ikke gøre. Det Spørgsmaal behøver jeg derfor ikke at komme nærmere ind paa. En anden Ting, som den højtærede Minister fremførte, var ogsaa ved Siden af. Det drejer sig om Spørgsmaalet om, hvorvidt § 2 strider mod Grundloven eller ej, mod Tronfølgeoven. Det var ikke saa vigtigt at afgøre — mente den højtærede Minister.